

[Poul Westergaard.]

forstår det som de første spæde resultater af et systematisk undersøgelsesarbejde foretaget af 5 arbejdsgrupper, der både repræsenterer en række ministerier og de kommunale organisationer, og noget tyder på, synes vi, at den fremgangsmåde, man her har valgt, er rigtig; den inddrager jo også de forskellige enkelte kommunalbestyrelser i et tiltrængt oprydningsarbejde. Her har man skoene på, og her kan man bidrage.

Vi ser derfor hen til, at der fra de nedsatte arbejdsgrupper vil komme yderligere forslag, for selvfølgelig er mulighederne for administrative forenklinger ikke udtømt med de forslag, vi har her.

Ganske særlig ser vi hen til de forslag, der måtte komme fra arbejdsgruppen vedrørende en pensionsreform, for netop i reglerne for beregning og beskattning af de sociale ydelser og pensioner forekommer det os at der må være meget at opnå i retning af forenkling. Vi ser også hen til, hvad indenrigsministeriets arbejdsgruppe måtte nå frem til vedrørende kommunernes og amtskommunernes oplysnings- og indberetningsforpligtelser; her må også være meget at gøre.

Vi håber, at regeringen vil give dette videre arbejde høj prioritet, og vi tilsiger vores positive medvirken til dette første spæde resultat.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne takke for den tilslutning, som forslaget har fået fra alle sider. Jeg er selvfølgelig klar over, at der er nogle af ordførerne, der havde ventet en mere vidtgående og gennemgribende reform, end dette første skridt her er udtryk for.

Hr. Egon Jensen gjorde os opmærksom på, at arbejdet var startet under den forrige regering. Det er selvfølgelig rigtigt, og jeg finder, sagen er af en sådan karakter, at det simpelt hen er sund fornuft, vi får gennemført, og at det jo er en naturlig følge af kommunalreformen, af den geografiske reform, hvor man skabte større kommuner og kommuner med større administrativ sikkerhed. Da dette blev besluttet i sin tid, var det meningen, at man også ville give dem større mulighed for at være selvstændige, og de ting, der nu tages ud af lovgivningen med hensyn til høringer, godkendelse osv.,

er jo noget, der tenderer i den retning, at man lader primærkommunerne være mere selvbestemmende over de ting, de arbejder med.

Det er rigtigt, at det er forholdsvis småt, vi begynder med de forslag her; det er ikke småt med hensyn til antallet, men det er de små ting, vi tager med. Men jeg må nu alligevel gøre opmærksom på, at ved siden af dette kommer der også i de lovforslag, der i øvrigt er til behandling i tinget, f. eks. skolestyrelsesloven og den sociale bistandslov, forslag til forenkling af administrationen.

I dette forslag er kun optaget de ting, der ikke vedrører lovgivning, som skal til revision i denne samling eller for nogles vedkommende i næste, fordi disse naturligt hører til i de love, de egentlig angår, og det er usædvanligt og utraditionelt, at man gennemfører sagen på den måde, man gør her: i et enkelt lovforslag at arbejde med forslag, der angår 22 love, eller hvor meget det nu er. Det er helt usædvanligt og utraditionelt, og selv om det altså kan være hensigtsmæssigt i denne situation, vil det være mere hensigtsmæssigt, at vi får det andet ind dér, hvor det hører hjemme, når vi alligevel skal have lovene til behandling.

Hr. Ingomar Petersen og hr. Kaj Hansen nævnte boligområdet og pegede på, at dér kunne man måske være gået videre. Jeg er klar over, at der er visse muligheder dér, og at hr. Ingomar Petersen i hvert fald er meget sagkyndig på det område, har arbejdet med det og følt på sin krop, hvad det er, der står tilbage. Da hr. Ingomar Petersen jo har siddet i amtssektoren og været med til at kontrollere kommunerne, er der nu anledning til i udvalget at give udtryk for det, hvis der er mulighed for at gå et skridt videre på dette område.

Til hr. Jes Schmidt, der nævnte spørgsmålet om administration af gruppe II-sygesikringsområdet, vil jeg sige, at vi dér kører på, hvad vi kan kalde en midlertidig ordning. Da sygesikringen pr. 1. april 1973 overtog sygekassernes arbejde og også fortsættelseskassernes område, gjorde man det efter en aftale med lægernes organisationer om at videreføre aftalerne uændret, indtil der måtte være en ny situation, specielt om vi stadig væk skal have både en gruppe I og en gruppe II. Fra sygesikringsområdet forsøgte man at få skabt en anden afregnings-